

Teatre

Coordina **Andreu Gomila**
agomila@timeout.cat

Benet i Jornet comença a tenir èxit a fora: *Com dir-ho?* va estrenar-se mundialment a Atenes.

“Els joves m’agraden molt”

J. M. Benet i Jornet tanca un cicle a l’Almeria Teatre amb ‘Com dir-ho?’, amb Jordi Boixaderas i Clàudia Benito. **Andreu Gomila** hi parla

Per què aquesta triada d’obres (*Soterrani*, *Dues dones que ballen* i *Com dir-ho?*) de dos personatges?

Vaig fer una obra abans que es va dir *Salamandra* i va tenir molt mala crítica i no gaire bona acollida per part del públic. Vaig treballar-hi dos anys. Vaig quedar una mica fotut. I vaig dir-me: tranquil, fes una obra curta, amb pocs personatges, que puguis escriure en quatre mesos. Va sortir *Soterrani* i, posats a fer, vaig dir: fes-ne una amb dos

homes, una altra amb dues dones i una altra amb un home i una dona.

És un trilogia?

No, no és una trilogia. És per servir el mateix sistema per a tres obres. No hi ha cap continuïtat.

Com dir-ho? és una obra personal? Crec que el professor s’assembla a tu...

Pot haver-hi un mínim de mi mateix, però res del que hi passa m’ha passat mai... Sempre parlo de manera indirecta: les coses directes ja les expliquen els diaris.

¿No t’ha passat mai d’agafar un noi o una noia i dir-li: no deixis d’escriure perquè ets bo, com fa el professor amb l’alumna de Com dir-ho??

Sí. Quan era molt jove era molt tímid. I ara que m’he fet gran sóc més deixat anar, capaç de dir barbaritats. També em passa que la gent jove m’agrada molt: tenir amics i amigues joves, que pugui parlar amb ells com ells parlen entre ells, m’agrada molt. Posar-me al nivell d’ells m’agrada molt. Hi ha un jovent molt maco.

Literalment, em sento influït molt per ells. Crec que Pere Riera, per exemple, m’està influït molt.

¿Els artistes veterans sou poc generosos?

Sóc optimista. Els joves volen sortir-se’n, ser dels primers de la llista. Fa anys, quan era jove, hi havia molt males vibracions entre la gent del teatre. No hi havia unió. I ara tinc molts amics i amigues que em passen coses i que jo els passo coses.

Vas dir que no tornaries ni al Lliure ni al Nacional. I ara et plantes a l’Almeria. Podries haver anat a un teatre gran?

Ja m’hauria agradat. No ho veig clar, que perquè tingui el Jordi Boixaderas, la meua obra es pugui fer en un altre lloc. Jo

“

No voldria morir-me sense haver dirigit mai cap obra. I que no sigui meua

continuo escrivint perquè he d’escriure... I tant que m’agradaria estrenar al Romea, a La Villarroel, al Poliorama, com passava abans. No he vist que ningú en tingués ganes.

¿No és més difícil fer una obra de dos que de cinc personatges?

Jo trobo que és més fàcil fer-la de dos.

Aquí no pots marejar la perdiu.

Jo he intentat fer-les les tres una mica sòlides. Quan escric una obra, curta o llarga, sempre sé com ha d’anar. Bé o malament. És vital tenir, des del principi, l’última frase, saber on vaig a parar... Ara mateix n’estic acabant una altra, que es podria dir *Un estiu radiant*, amb sis personatges.

La dirigitàs tu?

No. És una llàstima que no ho hagi fet mai. Però sóc un acollonit. Però potser no voldria morir-me sense haver dirigit mai cap obra. No meua. Voldria fer un autor jove. De Pere Riera. També m’agradaria que em dirigissin autors joves.

COM DIR-HO?
Almeria Teatre.
A partir de dv. 1